

[Stats- og udenrigsministeren.]

produkterne friholdes. (*Munterhed*). Ja, ja, det er jo meget morsomt, men jeg har selv børn, og jeg ved, hvad en mælkerregning består af. Jeg er godt klar over, at den regning, der kommer fra ismejeriet på mælk og smør og kørnemælk og skummet mælk og ost, slet ikke er helt lille, og det er altså den regning, vi friholder fra moms, og det er jeg da rede til at gå ind for at vi gør, og at vi ofrer 160 millioner på det. Jeg synes, det er en god udgift.

(Kort bemærkning).

Hilmar Baunsgaard: For at hjælpe statsministeren ud af hans vildrede skal jeg gerne bekræfte, at dagen må have været onsdag, for det var noget før fredag.

Må jeg så sige til statsministeren, at jeg er også oprigtig ked af, at vi ikke kan forstå hinanden. Men når vi på alle de områder, hvor vi hele tiden gennem forhandlingerne har lagt principiel vægt på at få indrømmelser til vore synspunkter, så sent som fredag aften bliver mødt med, at der er ikke 5 øre, ja, så må jeg erkende, at der skal mere end statsministeren til at overbevise mig om, at man i nattens løb har fundet de 160 millioner. Jeg erkender, at jeg kan ikke forstå det, men jeg ved én ting: at statsministeren inderst inde godt ved, hvorfor jeg ikke kan forstå det.

(Kort bemærkning).

Niun-Hansen: Jeg forstår, at statsministeren, formentlig onsdag, muligvis torsdag, har givet hr. Hilmar Baunsgaard besked om spørgsmålet om mælketilskuddet, men statsministeren var også sammen med repræsentanter for det konservative folkeparti onsdag og gav ikke en tilsvarende besked. Statsministeren var sammen med repræsentanter for det konservative folkeparti fredag aften og gav heller ikke besked. I stedet for sagde statsministeren eller finansministeren, at der ikke var de 5 øre, hr. Hilmar Baunsgaard omtalte, til et provenutab... (*Finansministeren* [Grünbaum]: Til hvad?). Der var på grund af det provenutab, der kunne blive tale om, ikke mulighed for at udrede 5 øre til andre ting.

Statsministeren taler om, at der skal være redelighed. Er vi så ikke enige om, at det

ville have været redeligt, hvis der var givet os besked, men denne besked blev ikke givet.

Statsministeren (J. O. Krag): Jeg havde egentlig troet, at debatten om, hvad der skete på dette sene møde, dette firkantede, private møde i statsministeriet den 10., var slut. Sådan forstod jeg nærmest de bemærkninger, der blev gjort. Nu er jeg jo nødt til at vende tilbage til det.

Jeg har her i hånden et stykke papir. (*Afbrydelse:* Det er rigtigt!). Hvad behager? Det er rigtigt, ja, godt, så er vi så langt. Det stykke papir var det papir, jeg sad med i hånden hin firkantede aften i statsministeriet, og dér har jeg skrevet nogle romertal. Der står I. boligfond, II. mejerisektoren — 165 står der; det kan godt være, det kun var 160; jeg har altså i den sene nattetime skrevet 165. Raps står der som III., det er margarinen, og IV. jordloven.

Det var min hensigt på dette møde, når jeg blev spurgt om, hvad regeringen havde aftalt med SF, at give denne redegørelse og give en forklaring af hvert af disse 4 punkter. Man spurgte ikke, og da man ikke spurgte... (*Poul Sørensen:* Nej, den går ikke!).. og da man ikke spurgte, tog jeg selv initiativet og begyndte på en forklaring. Jeg begyndte med boligfonden — det har hr. Aksel Larsen og hr. Per Hækkerup kunnet bevidne — men så blev jeg stoppet af de konservative, der sagde: vedrører dette os? Jeg må sige, jeg forstod det ikke. Jeg begreb ikke, at man ikke havde spurgt, og jeg begreb ikke, at man standsede mig i at give redegørelsen. (*Poul Sørensen:* Nej, den er gall!). Ja, det kan godt være, det tænkte jeg også, hr. Poul Sørensen, men så gjorde jeg det næste dag — hvis jeg må have lov at fortsætte — at jeg i Berlingske Aftenavis, lørdag middag den 11. marts, læste følgende:

„Der forhandles i virkeligheden i to planer. I de firkantede drøftelser findes kun skatteproblemer: merværdiafgift, kildeskat og skatteudskrivningslov.

Men i forhandlingerne mellem socialdemokratiet og folkesocialisterne kan alle store politiske spørgsmål (undtagen ændring af boligforlig og undtagen udenrigs- og forsvarspolitikken) inddrages. Og der er allerede inddraget en del ikke-skattepolitiske spørgsmål i disse tosidede for-